

KOMISJA EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 8.6.2012 r.
COM(2012) 259 final

**KOMUNIKAT KOMISJI DO PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO, RADY,
EUROPEJSKIEGO KOMITETU EKONOMICZNO-SPOŁECZNEGO I KOMITETU
REGIONÓW**

LEPSZE ZARZĄDZANIE JEDNOLITYM RYNKIEM

LEPSZE ZARZĄDZANIE JEDNOLITYM RYNKIEM

WPROWADZENIE

Kryzys ukazał konieczność podjęcia przez UE działań mających na celu usprawnienie modelu gospodarczego Unii i przywrócenie jej konkurencyjności. Do osiągnięcia tego celu konieczne są zdrowe finanse publiczne, a także przeprowadzenie głębokich reform strukturalnych i ukierunkowanych inwestycji. Unijna strategia Europa 2020 stawia sobie za cel pobudzenie trwałego wzrostu gospodarczego oraz tworzenie miejsc pracy, a w realizacji tego celu kluczową rolę odgrywa jednolity rynek.

Jednolity rynek jest kluczowym motorem wzrostu gospodarczego. Aby jednak można było czerpać wynikające z niego korzyści, przepisy regulujące jego funkcjonowanie muszą być odpowiednio wdrażane i egzekwowane. W tym celu Komisja podejmuje partnerską współpracę z państwami członkowskimi, jednak obecna sytuacja dowodzi, że w tym zakresie istnieje duży potencjał poprawy. Średni deficyt transpozycji wzrósł ponownie z 0,7 % w 2009 r. do 1,2 % w lutym 2012 r., a po upływie terminu transpozycji dyrektyw państwom członkowskim potrzeba jeszcze więcej czasu (średnio 8 miesięcy) na dokończenie tego procesu. Czas trwania postępowań w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego jeszcze bardziej się wydłużył, średnio do 25,5 miesięcy¹. Nawet w przypadku prawidłowej transpozycji przepisów, przepisy te często nie sprawdzają się w praktyce. Przedsiębiorstwa i obywatele często nie rozumieją swoich praw i napotykają szereg trudności, gdy starają się z nich korzystać².

Szybkim sposobem na pobudzenie wzrostu i tworzenie nowych miejsc pracy jest możliwie najlepsze stosowanie istniejących regulacji. Na przykład lepsze wdrożenie dyrektywy o usługach mogłoby zapewnić dodatkowy wzrost unijnego PKB nawet o 1,8 %, na co zwrócono uwagę w komunikacie przyjętym w dniu dzisiejszym przez Komisję³. Obliczono również, że skuteczniejsza transpozycja unijnych przepisów mogłaby przyczynić się do ograniczenia obciążeń administracyjnych o jedną trzecią, generując ogólne oszczędności rzędu niemal 40 mld EUR⁴.

W marcu 2012 r. Rada Europejska uznała potrzebę wzmocnienia zarządzania jednolitym rynkiem oraz usprawnienia wdrażania i egzekwowania regulujących go przepisów.

¹ Dokument roboczy służb Komisji „Wprowadzanie jednolitego rynku – coroczna kontrola sprawowania rządów 2011” DRSK(2012) 25 wersja ostateczna, 24.2.2012.

² Zob. np. dokument roboczy służb Komisji zatytułowany „Jednolity rynek z perspektywy obywateli – dwadzieścia głównych obaw obywateli i przedsiębiorców”, SEC (2011) 1003 wersja ostateczna, 16.8.2011.

³ Komunikat w sprawie zdrożenia dyrektywy o usługach: Partnerstwo na rzecz nowego wzrostu gospodarczego w sektorze usług 2012–2015, COM(2015)261.

⁴ Sprawozdanie Grupy Wysokiego Szczebla Niezależnych Partnerów ds. Obciążeń Administracyjnych, 15 listopada 2011 r.

Podobne wezwanie wystosował Parlament Europejski⁵. W odpowiedzi na ten apel w niniejszym komunikacie wezwano do **ponownego zaangażowania w działania pozwalające uczynić jednolity rynek skutecznym motorem wzrostu**. W niniejszym komunikacie zaproponowano w szczególności:

- szczególnie ambitny plan działań mających na celu osiągnięcie szybkiego postępu w kluczowych obszarach, w których istnieje największy potencjał wzrostu gospodarczego (część I);
- konkretne środki mające na celu dalszą poprawę „cyklu zarządzania” jednolitym rynkiem, tj. sposobu projektowania, wdrażania, stosowania i egzekwowania przepisów (część II).

1. MOBILIZACJA: UKIERUNKOWANIE DZIAŁAŃ NA UZYSKANIE SZYBKICH POSTĘPÓW W OBSZARACH O NAJWIĘKSZYM POTENCJALE WZROSTU GOSPODARCZEGO

1.1. Koncentracja na kluczowych obszarach

W dobie kryzysu gospodarczego konieczne jest wykorzystanie ograniczonych zasobów w obszarach o największym znaczeniu, a mianowicie podejmowanie kroków niezbędnych do wyzwolenia pełnego potencjału jednolitego rynku do generowania wzrostu gospodarczego w obszarach, gdzie potencjał ten jest największy. Komisja, kontynuując ściśle monitorowanie i egzekwowanie przestrzegania postanowień Traktatu, postanowiła zatem **regularnie określać „kluczowe obszary” i dokonywać ich przeglądu w oparciu o wskaźniki gospodarcze**. Państwa członkowskie i Komisja powinny uzgodnić konkretne działania i cele służące szybkiemu usprawnieniu funkcjonowania jednolitego rynku w tych obszarach.

W oparciu o analizę dzisiejszej europejskiej gospodarki uwagę w latach 2012–2013 należy – zdaniem Komisji – skupić na **kluczowych sektorach usług i sektorach sieciowych**. W ramach sektora usług szczególną uwagę należy zwrócić na usługi w zakresie handlu hurtowego i detalicznego, usługi dla przedsiębiorstw, budownictwo oraz usługi pośrednictwa finansowego. Ponadto wiele można zyskać dzięki lepszemu funkcjonowaniu jednolitego rynku cyfrowego oraz dzięki silniejszemu jednolitemu rynkowi w sektorze energii i transportu. W załączniku do niniejszego komunikatu szczegółowo omówiono sposób wyboru tych kluczowych obszarów oraz akty ustawodawcze, które w tych obszarach należy potraktować priorytetowo. Wykaz obszarów i aktów prawnych będzie regularnie poddawany przeglądowi w celu określenia możliwych dostosowań.

Ponadto za kwestię o priorytetowym znaczeniu należy uznać szybką realizację głównych działań służących pobudzeniu wzrostu gospodarczego i zwiększeniu poziomu zaufania konsumentów i przedsiębiorstw przewidzianych w Akcie o jednolitym rynku, w szczególności w świetle ich horyzontalnych korzyści dla zapewnienia lepszego funkcjonowania jednolitego rynku oraz ich potencjalnego wkładu w generowanie wzrostu gospodarczego.

⁵ Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 6 kwietnia 2011 r. w sprawie zarządzania i partnerstwa na jednolitym rynku (2010/2289 (INI)) oraz rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 20 maja 2010 r. w sprawie przybliżenia jednolitego rynku konsumentom i obywatelom (2010/2011 (INI)).

W celu osiągnięcia szybkiego postępu w tych kluczowych obszarach konieczne jest podjęcie szczególnych wysiłków w celu zapewnienia właściwego wdrożenia tych przepisów (pkt 1.2). Ponadto Komisja wykorzysta proces oceny prowadzonej w ramach europejskiego semestru na potrzeby monitorowania funkcjonowania jednolitego rynku w tych obszarach oraz określenia nowych działań, zarówno na poziomie UE, jak i na poziomie krajowym (pkt 1.3).

1.2. Wyznaczenie ambitnych celów, aby zapewnić prawidłowe wdrażanie przepisów

W ostatnich latach w omawianych kluczowych obszarach przyjęto ważne akty prawne (zob. załącznik). Musimy obecnie zadbać o to, by dobrze funkcjonowały w praktyce. W tym celu Komisja i państwa członkowskie powinny połączyć swoje siły, aby zapewnić **szybką transpozycję i skuteczne wdrożenie przepisów**.

W przypadku dyrektyw, które nie zostały jeszcze transponowane, Komisja zwiększy swoją pomoc w procesie transpozycji. Na przykład Komisja utrzymywać będzie nieformalne dwustronne kontakty z urzędnikami z poszczególnych państw członkowskich oraz powoła grupy ekspertów i udostępni fora w internecie pozwalające na omawianie i wymianę najlepszych praktyk między krajowymi ekspertami na możliwie najwcześniejszych etapach tego procesu. Będzie ona również przeprowadzać systematyczne kontrole zgodności i podejmować działania wspierające, aby zapewnić funkcjonowanie wdrożonych przepisów w praktyce w poszczególnych państwach członkowskich.

Państwa członkowskie powinny:

- nieformalnie przekazywać Komisji informacje na temat konkretnych aspektów projektowanych środków transpozycji, w przypadku gdy same państwa lub Komisja uznają to za stosowne, w celu umożliwienia Komisji udzielania jak najskuteczniejszej pomocy w okresie transpozycji oraz zapewnienia szybkiego wdrożenia przepisów;
- zobowiązać się do stosowania polityki „zero tolerancji” przy transpozycji dyrektyw tzn. przestrzegania docelowych wskaźników deficytu transpozycji⁶ i braku zgodności⁷ wynoszących 0 %;
- przekazywać w trybie on-line wyjaśnienia dotyczące tego, w jaki sposób przepisy zostały transponowane, oraz tego, jak funkcjonują one w praktyce⁸.

Jeśli chodzi o rozporządzenia, Komisja będzie również intensyfikować wysiłki mające na celu zapewnienie właściwego ich stosowania. Ponadto w przypadku przepisów, które zostały transponowane i funkcjonują już od jakiegoś czasu, Komisja dokona ich

⁶ Wskaźnik deficytu transpozycji ilustruje liczbę dyrektyw, które nie zostały terminowo wdrożone.

⁷ Wskaźnik braku zgodności ilustruje liczbę dyrektyw, w przypadku których wszczęto postępowanie w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego w związku z nieprzestrzeganiem przepisów.

⁸ Biorąc pod uwagę ich znaczenie dla wzrostu gospodarczego, Komisja jest zdania, że w przypadku nowych aktów prawnych wymienionych w załączniku państwa członkowskie powinny zgodzić się podejmować kroki wykraczające poza uzgodnione stanowisko odzwierciedlone w wspólnej deklaracji politycznej z dnia 28 września 2011 r. w sprawie dokumentów wyjaśniających (2011/C 369/02).

wnikliwego przeglądu, aby przekonać się, w jaki sposób zostały wdrożone i jak funkcjonują w praktyce, nie tylko w ujęciu prawnym, ale także praktycznym i gospodarczym. W tym kontekście Komisja może zaproponować przeprowadzanie wzajemnych ocen.

W obszarach, w których nadal istnieją problemy, Komisja będzie stosować swoje **uprawnienia do egzekwowania przestrzegania przepisów z największą stanowczością** i w związku z tym wzywa państwa członkowskie do współpracy, aby zadbać o szybkie eliminowanie przypadków naruszeń unijnego prawa. W szczególności państwa członkowskie powinny zobowiązać się do:

- aktywnego uczestnictwa w tym procesie i niezwłocznego przekazywania informacji w celu zapewnienia niezwłocznej zgodności z przepisami, aby umożliwić docelowo skrócenie okresu trwania postępowań w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego w kluczowych obszarach średnio do 18 miesięcy (cel polityczny)⁹;
- zapewnienia szybkiego eliminowania uchybień wymienionych w uzasadnionych opiniach, aby zagwarantować skuteczne funkcjonowanie jednolitego rynku bez konieczności wnoszenia spraw przed Trybunał Sprawiedliwości;
- przyspieszenia procesu wykonywania wyroków Trybunału Sprawiedliwości. Ambicją polityczną powinno być dążenie do osiągnięcia pełnej zgodności z przepisami średnio w przeciągu 12 miesięcy¹⁰.

1.3. Monitorowanie i określanie działań naprawczych w ramach europejskiego semestru

Zważywszy na kluczową rolę, jaką jednolity rynek odgrywa w pobudzaniu trwałego wzrostu gospodarczego i tworzeniu miejsc pracy, Komisja proponuje, aby wykorzystać proces oceny w ramach europejskiego semestru do monitorowania funkcjonowania jednolitego rynku, rozwijania skuteczniejszej presji na poszczególne państwa członkowskie na poziomie szefów państw lub rządów oraz formułowania propozycji działań mających na celu zwalczanie wciąż istniejących przeszkód, zarówno na poziomie unijnym, jak i krajowym.

W tym celu Komisja przygotowuje **roczne sprawozdanie dotyczące integracji jednolitego rynku**. Sprawozdanie to zawierać będzie analizę stanu integracji jednolitego rynku i przegląd funkcjonowania jednolitego rynku w praktyce, w szczególności w kluczowych obszarach i w odniesieniu do głównych uczestników rynku, w tym przedsiębiorstw i konsumentów. W ramach tego sprawozdania w możliwie największym zakresie zmierzona zostanie efektywność funkcjonowania jednolitego rynku w tych obszarach z wykorzystaniem konkretnych wartości odniesienia.

⁹ Liczonych od daty przesłania przez Komisję wezwania do usunięcia uchybienia do dnia zakończenia fazy poprzedzającej postępowanie sądowe.

¹⁰ Uwzględniając fakt, że w niektórych złożonych przypadkach, uzasadniony może być dłuższy okres wdrożenia (zob. sprawa 278/01, Komisja przeciwko Hiszpanii, 25 listopada 2003 r., zwłaszcza pkt 43 i nast.).

Na tej podstawie Komisja określi najważniejsze wyzwania w zakresie polityki oraz wyznaczy priorytetowe działania na nadchodzący rok zarówno na poziomie UE, jak i na poziomie krajowym. Działania te mogą obejmować zarówno inicjatywy ustawodawcze, jak i nieustawodawcze. Szczególna uwaga zostanie poświęcona minimalizacji obciążeń dla MŚP¹¹. Tam, gdzie to będzie konieczne, przedmiotem oceny będą kwestie wykraczające poza zakres istniejących przepisów, tak aby wykorzystać pełny potencjał jednolitego rynku, zwłaszcza poprzez upowszechnianie najlepszych praktyk.

Roczne sprawozdanie stanowić będzie element rocznej analizy wzrostu gospodarczego, aby mogło zostać poddane pod dyskusję w Radzie i Parlamencie Europejskim, a następnie przekazane do zatwierdzenia przez Radę Europejską na jej wiosennym szczycie. To sprawozdanie roczne będzie miało swój udział w sformułowaniu **zaleceń dla poszczególnych krajów**, które opierać się będą na pogłębionej analizie wyników każdego państwa członkowskiego w kontekście europejskiego semestru.

W celu uwolnienia pełnego potencjału jednolitego rynku państwa członkowskie i Komisja muszą zobowiązać się do poczynienia szybkich postępów w obszarach o największym potencjale wzrostu gospodarczego. W załączniku określono te kluczowe obszary i zawarto wykaz aktów prawnych dotyczących tych obszarów, które wymagają szczególnej uwagi.

Komisja:

- podejmować będzie konkretne działania, aby pomóc w zapewnieniu terminowego, prawidłowego i efektywnego wdrożenia przepisów UE w tych kluczowych obszarach;
- przygotuje roczne sprawozdanie dotyczące integracji jednolitego rynku w celu monitorowania funkcjonowania jednolitego rynku w praktyce oraz określenia dalszych działań na szczeblu unijnym i krajowym;
- dokonywać będzie regularnego przeglądu kluczowych obszarów i aktów ustawodawczych w celu określenia możliwych dostosowań.

W odniesieniu do kluczowych aktów ustawodawczych dotyczących obszarów, w których istnieje potencjał wzrostu gospodarczego, państwa członkowskie powinny zobowiązać się do:

- dotrzymywania terminów transpozycji i prawidłowej transpozycji przepisów (wskaźnik deficytu transpozycji i braku zgodności wynoszący 0 %);
- nieformalnego przedkładania Komisji szczególnych kwestii związanych z projektami środków transpozycji oraz przekazywania w trybie on-line wyjaśnień tego, w jaki sposób dokonały transpozycji przepisów i jak przepisy te funkcjonują w praktyce, po przyjęciu środków transpozycji;

¹¹ Por. sprawozdanie Komisji dla Rady i Parlamentu Europejskiego „Zmniejszanie obciążeń regulacyjnych dla MŚP – Dostosowanie przepisów UE do potrzeb mikroprzedsiębiorstw”, COM (2011) 803 wersja ostateczna, 23.11.2011.

- podejmowania wszelkich starań, aby niezwłocznie zapewnić przestrzeganie przepisów, ograniczając czas trwania postępowań w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego średnio do 18 miesięcy (cel polityczny) oraz czas wymagany do zapewnienia pełnej zgodności z wyrokami Trybunału Sprawiedliwości średnio do 12 miesięcy (cel polityczny).

Komisja zamierza regularnie weryfikować wypełnianie tych zobowiązań.

2. SKUTECZNOŚĆ: USPRAWNIENIE FUNKCJONOWANIA JEDNOLITEGO RYNKU DLA PRZEDSIĘBIORSTW I OBYWATELI

Przez ostatnie 20 lat jednolity rynek przeszedł znaczną metamorfozę. Sposób, w jaki jest zarządzany, musi dotrzymywać kroku tym zmianom. W ostatnich latach podjęto istotne działania zmierzające do poprawy procesu stanowienia, transpozycji i egzekwowania przepisów, zarówno na poziomie UE, jak i na poziomie krajowym¹². Nadszedł czas, by skonsolidować i upowszechnić najlepsze praktyki w celu zapewnienia skutecznego funkcjonowania przepisów dotyczących jednolitego rynku w całej Unii Europejskiej.

2.1. Stosowanie zasad inteligentnych regulacji przy stanowieniu i wdrażaniu przepisów dotyczących jednolitego rynku

Aby jednolity rynek mógł funkcjonować w praktyce, regulujące go ramy prawne powinny być najwyższej jakości na poziomie tak unijnym, jak i krajowym. W szczególności przepisy powinny być stanowione, transponowane i wdrażane w taki sposób, aby skutecznie funkcjonowały w interesie tych, których w zamierzeniu dotyczą. Kwestią zasadniczej wagi jest zatem przestrzeganie przez wszystkie instytucje UE i państwa członkowskie istniejących zaleceń, tak aby urzeczywistnić inteligentne regulacje¹³ oraz ograniczyć do minimum poziom obciążeń administracyjnych, w szczególności dla MŚP i mikropodmiotów, zgodnie z zasadą „najpierw myśl na małą skalę”¹⁴.

W szczególności przed przyjęciem przepisów na poziomie UE właściwe organy powinny sprawdzić, czy projekty przepisów spełniają co najmniej następujące wymogi: (i) przepisy muszą być jasne, łatwo zrozumiałe i jednoznaczne; (ii) przepisy muszą realizować ich zamierzony skutek bez nakładania niepotrzebnych obciążeń na przedsiębiorstwa, obywateli i administracje (brak nadmiernie rygorystycznego wdrażania); (iii) w sytuacji gdy przedsiębiorstwa i obywatele mają obowiązek dopełnienia określonych procedur, powinni mieć możliwość dokonania tego w krótkim czasie i drogą elektroniczną; (iv) przepisy powinny zapewniać przedsiębiorstwom i

¹² Zob. zalecenie Komisji z dnia 29 czerwca 2009 r. w sprawie środków na rzecz poprawy funkcjonowania jednolitego rynku (2009/524/WE) i komunikat „Akt o jednolitym rynku – dwanaście dźwigni na rzecz pobudzenia wzrostu gospodarczego i wzmocnienia zaufania: Wspólnie na rzecz nowego wzrostu gospodarczego”, COM(2011) 206 wersja ostateczna, 14.4.2011.

¹³ Zob. komunikat Komisji „Inteligentne regulacje w Unii Europejskiej”, COM (2010) 543 wersja ostateczna, 8.10.2010 oraz porozumienie międzyinstytucjonalne w sprawie lepszego stanowienia prawa (2003/C 321/01).

¹⁴ Por. sprawozdanie „Zmniejszanie obciążeń regulacyjnych dla MŚP – Dostosowanie przepisów UE do potrzeb mikroprzedsiębiorstw”, jw.

obywatelom możliwość uzyskania informacji i pomocy oraz dostęp do szybkich i skutecznych środków dochodzenia roszczeń tam, gdzie jest to konieczne.

Aby osiągnąć zgodność z tymi zasadami, zainteresowane strony powinny być zaangażowane w maksymalnym możliwym stopniu w proces stanowienia i wdrażania prawa na jego wszystkich etapach. W tym też celu najlepsze praktyki opracowane w pewnych obszarach¹⁵ powinny być dalej upowszechniane.

Ze swojej strony Komisja zadba o to, by wszystkie proponowane przepisy dotyczące jednolitego rynku sprawnie funkcjonowały i były możliwe do egzekwowania, przy minimalnych kosztach administracyjnych. W stosownych przypadkach Komisja proponuje rozporządzenia zamiast dyrektyw, zwłaszcza tam, gdzie nie ma potrzeby zapewniania dodatkowej swobody przy wdrażaniu proponowanych unijnych przepisów. Rada i Parlament, realizując na co dzień swoje zadania współustawodawcy, powinny również w pełni przestrzegać powyższych zasad.

Z chwilą przyjęcia unijnych przepisów to na państwach członkowskich spoczywa obowiązek zapewnienia zgodności krajowych środków wykonawczych ze wspomnianymi zasadami inteligentnych regulacji.

2.2. Inteligentniejsze wykorzystanie narzędzi informatycznych w celu informowania przedsiębiorstw i obywateli oraz umożliwienia im korzystania ze ich praw i szans

Aby jednolity rynek mógł funkcjonować w praktyce, przedsiębiorstwa i obywatele muszą znać swoje prawa i szanse oraz być w stanie skutecznie je wykorzystywać. W ostatnich latach opracowano różnorodne narzędzia i systemy mające na celu zaspokojenie tych potrzeb, można jednak osiągnąć znacznie więcej poprzez dalszy rozwój dotychczasowych rozwiązań, inteligentniejsze wykorzystanie technologii informatycznych oraz skuteczniejsze kojarzenie inicjatyw na szczeblu krajowym i unijnym.

Komisja będzie podejmować dalsze działania w celu zapewnienia dostępności informacji na temat praw przysługujących na jednolitym rynku oraz pomocy w ich egzekwowaniu za pośrednictwem jednego portalu, tzn. portalu Twoja Europa. Państwa członkowskie powinny zintensyfikować działania mające na **celu udostępnianie przystępnych informacji na temat tego, jak przepisy funkcjonują w praktyce** na ich terytorium, oraz współpracować z Komisją w celu zapewnienia interoperacyjności informacji udostępnianych na szczeblu krajowymi i unijnym. W 2013 r. Komisja przedstawi plan działania określający konkretne działania i cele, których realizacja zapewni dostępność wysokiej jakości informacji na temat praw przysługujących na jednolitym rynku i przyczyni się do wzrostu świadomości na ten temat na poziomie krajowym i unijnym.

Ponadto w każdym przypadku, w którym przedsiębiorstwa i obywatele muszą dopełnić formalności administracyjnych, aby skorzystać ze swoich praw wynikających z jednolitego rynku, zwłaszcza w kontekście transgranicznym, powinni mieć możliwość dopełnienia ich z wykorzystaniem **procedur administracji elektronicznej**¹⁶.

¹⁵ Np. w ramach Obywatelskiego Forum Energetycznego.

¹⁶ W tym celu państwa członkowskie powinny w dalszym ciągu rozwijać punkty kompleksowej obsługi, por. sprawozdanie z wdrożenia usług przyjęte w dniu dzisiejszym.

Wreszcie, w przypadku gdy **administracje muszą współpracować** ze sobą w kontekście transgranicznym, taką współpracę powinny ułatwiać narzędzia internetowe, takie jak, między innymi, system wymiany informacji na rynku wewnętrznym, których stosowanie Komisja zamierza rozszerzyć na inne obszary. Nowe rozporządzenie w sprawie systemu wymiany informacji na rynku wewnętrznym, co do którego Komisja ma nadzieję, że zostanie wkrótce przyjęte przez Parlament Europejski i Radę, znacznie przyczyni się do prowadzenia współpracy administracyjnej w pełnej zgodności z przepisami w sprawie ochrony danych osobowych¹⁷.

We wszystkich nowych aktach ustawodawczych począwszy od stycznia 2013 r. należy przewidzieć systemowe wymogi informacyjne i obowiązek stosowania narzędzi informatycznych w kontaktach z organami lub między organami.

Jednocześnie, w celu utrzymania kosztów zasobów na niskim poziomie, Komisja będzie prowadzić prace nad spójną strategią mającą na celu dalszy rozwój istniejących narzędzi, tak aby mogły one zaspakajać wszystkie potrzeby w zakresie udostępniania informacji, administracji elektronicznej i współpracy administracyjnej w wielu obszarach polityki, bez powielania zasobów¹⁸. Komisja będzie nadal upowszechniać wymianę najlepszych praktyk w tym obszarze oraz monitorować postępy.

2.3. Zapewnienie szybkiego i skutecznego rozwiązywania problemów i dochodzenia roszczeń

Zbyt wiele problemów, które napotykają przedsiębiorstwa i obywatele na jednolitym rynku, pozostaje nierozwiązanych lub które udaje się rozwiązać wyłącznie dużym nakładem czasu i środków. Aby zwiększyć skuteczność egzekwowania przepisów dotyczących jednolitego rynku, istnieje potrzeba dalszego rozwijania i wzmacniania istniejących mechanizmów i osiągnięcia lepszych efektów synergii między nimi. Należy podejmować kroki w celu zapewnienia skutecznego rozwiązywania problemów na szczeblu krajowym oraz, tam gdzie to możliwe, środkami nieformalnymi. Jednocześnie obywatelom i przedsiębiorstwom zawsze przysługuje prawo zwrócenia się do Komisji ze swoimi skargami. Komisja, jako strażnik Traktatów, będzie hierarchizować najpoważniejsze przypadki naruszeń unijnego prawa

Aby zapewnić skuteczniejsze egzekwowanie przepisów i lepiej zaspokoić potrzeby przedsiębiorstw i obywateli, Komisja przewiduje, w szczególności, następujące środki:

Po pierwsze, istnieć powinna **jedna, łatwo dostępna służba świadcząca pomoc stanowiąca pierwszą linię wsparcia na poziomie krajowym**, do której przedsiębiorstwa i obywatele mogliby się zwracać w przypadku napotkania problemów przy próbie skorzystania z praw i szans, które zapewnia jednolity rynek. Taka służba mogłaby zostać zbudowana poprzez dalszy rozwój istniejących centrów SOLVIT, w oparciu o dobre praktyki wypracowane już w różnych państwach członkowskich. Przedsiębiorstwa i obywatele zwracający się do tej służby („centra SOLVIT drugiej generacji”) powinni mieć możliwość uzyskania szybkiego i nieformalnego rozwiązania swoich problemów lub, w przypadku gdy nie jest to możliwe, szybkiej porady w sprawie

¹⁷ Por. wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie współpracy administracyjnej za pośrednictwem systemu wymiany informacji na rynku wewnętrznym, COM(2011) 522.

¹⁸ Zob. również program dotyczący rozwiązań interoperacyjnych dla europejskich administracji publicznych, decyzja Parlamentu Europejskiego i Rady nr 922/2009/WE z dnia 16 września 2009 r.

tego, gdzie powinni zwrócić się o pomoc i gdzie mogą dochodzić swoich roszczeń. W tym celu Komisja podejmie inicjatywę mającą na celu modernizację zalecenia dotyczącego SOLVIT-u do końca 2012 r., a także podejmie działania wspierające¹⁹. Komisja będzie się także starała dalej zacieśniać swoją współpracę z siecią SOLVIT, na przykład poprzez przekazywanie jej skarg oraz bardziej systematyczne monitorowanie nierozstrzygniętych spraw.

Należy jednocześnie podjąć kroki w celu zapewnienia łatwej **dostępności szybkich i skutecznych mechanizmów rozwiązywania problemów dla każdego problemu natury prawnej na jednolitym rynku**. W tym celu Komisja zintensyfikuje swoje starania podejmowane w celu określenia i wyeliminowania nadal istniejących luk w mechanizmach nieformalnego rozwiązywania problemów oraz monitorowania ich funkcjonowania w praktyce. Komisja zamierza w szczególności aktywnie współpracować z państwami członkowskimi oraz zainteresowanymi stronami w celu zapewnienia skutecznego wdrożenia i funkcjonowania w praktyce wysokiej jakości narzędzi z zakresu alternatywnego rozwiązywania sporów²⁰ oraz procedur mediacyjnych oraz stworzenia ogólnounijnej platformy internetowej na potrzeby rozpatrywania transgranicznych skarg²¹. Komisja rozważa również podjęcie inicjatywy w celu usprawnienia rozwiązywania problemów związanych z podwójnym opodatkowaniem.

Bieżące funkcjonowanie jednolitego rynku w zasadniczej mierze zależy od skuteczności i jakości krajowych systemów prawnych. Państwa członkowskie muszą zobowiązać się do zapewnienia szybkich i skutecznych **procedur dochodzenia roszczeń na drodze sądowej**, w tym poprzez wspieranie stosowania europejskiego postępowania w sprawie drobnych roszczeń²². Komisja będzie dalej rozwijać portal e-Justice w celu poprawy dostępu do wymiaru sprawiedliwości w całej UE. Ponadto przedsiębiorstwom i obywatelom, którzy ponieśli szkody w wyniku naruszenia swoich unijnych praw, powinno przysługiwać **stosowne odszkodowanie**.

Krajowe organy powinny również angażować się we wspólne inicjatywy w zakresie nadzoru nad rynkiem i egzekwowania przepisów, takie jak wspólne działania (akcje kontrolne, tzw. „sweeps”) w celu zapewnienia poszanowania przepisów o ochronie konsumentów.

Wreszcie, Komisja – w swojej roli „strażnika Traktatu” – zapewni skuteczne i szybkie wykorzystanie instrumentów pozostających w jej dyspozycji (**postępowania w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego i postępowania je poprzedzające**) w celu usunięcia przeszkód hamujących wzrost gospodarczy i utrudniających podejmowanie zatrudnienia. Komisja zdecydowanie skupi się na problemach systemowych (takich jak spóźniona lub nieprawidłowa transpozycja), które wywierają gospodarczo niekorzystny wpływ na funkcjonowanie jednolitego rynku.

¹⁹ Zob. dokument roboczy służb Komisji „Usprawnianie skutecznego rozwiązywania problemów na jednolitym rynku – odblokowanie pełnego potencjału systemu SOLVIT z okazji dziesięciolecia istnienia”, SWD(2012) 33 wersja ostateczna, 24.2.2012.

²⁰ Por. dyrektywa 2008/52/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 21 maja 2008 r. w sprawie niektórych aspektów mediacji w sprawach cywilnych i handlowych; wniosek dotyczący dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie alternatywnych metod rozstrzygania sporów konsumenckich – COM(2011) 793 wersja ostateczna.

²¹ Por. wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie internetowego systemu rozstrzygania sporów konsumenckich – COM(2011) 794 wersja ostateczna.

²² Rozporządzenie (WE) nr 861/2007 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lipca 2007 r. ustanawiające europejskie postępowanie w sprawie drobnych roszczeń.

2.4. Skuteczniejsze monitorowanie, koordynacja i kontrola

Dotychczas odpowiedzialność za zapewnienie funkcjonowania jednolitego rynku w praktyce w państwach członkowskich, a także w ramach Komisji jest często rozproszona między dużą liczbę służb i instancji – na wszystkich szczeblach. Dobre praktyki wypracowane już w kilku państwach członkowskich wskazują jednak, że najlepsze wyniki osiąga się, gdy istnieje **jedna instancja w ramach administracji krajowej odpowiedzialna za nadzór nad funkcjonowaniem jednolitego rynku i jego monitorowanie na poziomie krajowym**²³. Komisja zaleca zatem, aby te dobre praktyki były wszechstronnie stosowane. W szczególności takie krajowe podmioty koordynujące („ośrodki ds. jednolitego rynku”) powinny:

- monitorować terminową transpozycję i skuteczne wdrażanie przepisów dotyczących jednolitego rynku (i kontaktować się w tej kwestii z właściwymi krajowymi organami parlamentarnymi);
- dbać o to, by obywatele i przedsiębiorstwa byli informowani o stosownych przepisach i procedurach krajowych (z wykorzystaniem istniejących narzędzi i we współpracy ze stosownymi sieciami, takimi jak na przykład Europejska Sieć Przedsiębiorczości i Europejskie Centra Konsumenckie);
- udostępniać wytyczne i upowszechniać stosowanie dobrych praktyk we właściwych organach administracji;
- wykrywać problemy i przeszkody utrudniające skuteczne funkcjonowanie jednolitego rynku w swoich państwach oraz gromadzić na ten temat dane i dowody, oraz
- pełnić rolę punktu kontaktowego dla instytucji UE.

Podmiotom tym można by również powierzyć zadanie zapewniania pomocy jako pierwszej linii wsparcia w przypadkach, w których dochodzi do naruszenia praw (por. powyżej).

Komisja utworzy **europejską sieć** tych podmiotów krajowych, powierzając swojemu istnjącemu Komitetowi Doradczemu ds. Rynku Wewnętrznego nowe zadanie, a mianowicie analizę integracji jednolitego rynku i problemów związanych z zarządzaniem tym rynkiem, oraz wykorzystując platformy internetowe. W gestii państw członkowskich pozostaje oczywiście decyzja w sprawie instytucjonalnej formy tego podmiotu oraz jego powiązań z istniejącym strukturami.

W celu dalszej poprawy sposobu stanowienia, transponowania, wdrażania i egzekwowania przepisów regulujących jednolity rynek państwa członkowskie powinny współpracować ze sobą i z Komisją, aby zadbać o to, by:

- ramy prawne jednolitego rynku były najwyższej jakości i skutecznie funkcjonowały w praktyce;

²³ Por. zalecenie Komisji z dnia 29 czerwca 2009 r. w sprawie środków na rzecz poprawy funkcjonowania jednolitego rynku – 2009/524/WE.

- dostępne były przystępne informacje na temat praw płynących z jednolitego rynku i sposobu korzystania z nich;
- przedsiębiorstwa i obywatele mogli dopełniać formalności administracyjnych koniecznych do wykonania praw przysługujących im w ramach jednolitego rynku za pośrednictwem środków elektronicznych;
- administracje mające potrzebę wzajemnego kontaktu były ze sobą połączone za pośrednictwem środków łączności elektronicznej;
- istniały skuteczne ośrodki pomocy stanowiące pierwszą linię w wsparcia na szczeblu krajowym, do których przedsiębiorstwa i obywatele mogliby się zwrócić w przypadku napotkania problemów na jednolitym rynku („centra SOLVIT drugiej generacji”);
- dostępne były szybkie i skuteczne mechanizmy dochodzenia roszczeń w odniesieniu do wszystkich problemów związanych z jednolitym rynkiem;
- ustanowiona została sieć krajowych „ośrodków ds. jednolitego rynku” mająca za zadanie monitorowanie i nadzorowanie wysiłków na rzecz usprawnienia funkcjonowania jednolitego rynku.

Komisja będzie regularnie monitorowała postępy w realizacji wszystkich tych działań i dokonywała pomiaru wyników.

PODSUMOWANIE

Jednolity rynek stanowi w UE motor wzrostu, ale także punkt odniesienia dla zobowiązań do przeprowadzenia reform strukturalnych w państwach członkowskich. Zapewnienie realizacji wszystkich stawianych przed jednolitym rynkiem celów wymaga – oprócz nowego impulsu reformatorskiego na szczeblu UE – zmiany podejścia do zarządzania nim. Oznacza to przywrócenie nadzoru politycznego na najwyższym szczeblu, wystrzeganie się wszelkich sztucznych rozróżnień między sytuacją na szczeblu UE, a sytuacją na poziomie poszczególnych państw członkowskich oraz opracowanie skuteczniejszych narzędzi w celu zapewnienia funkcjonowania jednolitego rynku z korzyścią dla obywateli i przedsiębiorstw.

Komisja zaprasza państwa członkowskie do podjęcia kroków niezbędnych do wdrażania tych działań i realizacji celów zaproponowanych w niniejszym komunikacie.

Komisja będzie prowadzić partnerską współpracę z państwami członkowskimi, udzielając im wsparcia w realizacji tych celów, a także, oprócz innych działań przewidzianych w niniejszym komunikacie, opublikuje pierwsze sprawozdanie z integracji jednolitego rynku i wdrożenia kwestii poruszonych w niniejszym komunikacie w ramach rocznej analizy wzrostu gospodarczego w 2013 r.

Załącznik

Kluczowe obszary polityki i akty prawne wymagające szczególnej uwagi

Jednolity rynek przyczynia się do wzrostu gospodarczego i tworzenia miejsc pracy w Europie. Analiza wskazuje jednak, że korzyści wynikające z utworzenia jednolitego rynku mogłyby być znacznie większe, gdyby usunięto nadal istniejące przeszkody i bariery transgraniczne. Istniejąca sytuacja różni się jednak w zależności od sektora²⁴. Aby poczynić szybkie postępy, Komisja proponuje skoncentrować się na sektorach lub zagadnieniach horyzontalnych, gdzie dalsza integracja rynku (i w konsekwencji lepiej funkcjonujący jednolity rynek) powinna przynieść największe korzyści pod względem wzrostu gospodarczego i tworzenia miejsc pracy w całej UE.

Na podstawie analizy ekonomicznej zidentyfikowano kluczowe obszary na lata 2012–2013, a mianowicie: sektor usług (w tym handel detaliczny i hurtowy, usługi dla przedsiębiorstw, budownictwo oraz usługi pośrednictwa finansowego), transportu, gospodarki cyfrowej oraz sektor energetyczny. Na powyższej liście należy uwzględnić kluczowe działania zapisane w Akcie o jednolitym rynku, gdyż uznano je za główne środki na rzecz pobudzenia wzrostu gospodarczego, zatrudnienia i zaufania oraz mają one horyzontalny wpływ na usprawnienie funkcjonowania jednolitego rynku.

W załączniku opisano, w jaki sposób Komisja określiła kluczowe obszary na lata 2012–2013. Zawarto w nim również wykaz najważniejszych aktów prawnych mających zastosowanie w tych obszarach, które wymagają podjęcia szczególnych starań w celu zapewnienia ich terminowej transpozycji, należytego stosowania oraz rygorystycznego egzekwowania.

1. Metodyka i kryteria na potrzeby określenia kluczowych obszarów, w których konieczne jest usprawnienie funkcjonowania jednolitego rynku

W celu określenia kluczowych obszarów Komisja wykorzystwała analizę porównawczą, w ramach której oceniono wyniki każdego sektora gospodarki w poszczególnych krajach w UE-27 w porównaniu z tzw. osiągalnym poziomem wyników opracowanym w oparciu o wyniki przodujących państw UE²⁵. Taka analiza porównawcza stanowi wstępną ocenę niewykorzystanego potencjału jednolitego rynku w poszczególnych sektorach.

Sektory wytypowano poprzez **zastosowanie czterech kryteriów, czyli inaczej czterech „testów”**:

- **analiza porównawcza produkcji:** w tym teście wykorzystano szereg kluczowych wskaźników ilościowych obejmujących nakłady w procesie produkcji towarów i usług w celu wyłonienia sektorów, które wykazują największy niezagospodarowany

²⁴ Monitorowanie rynku produktów, Komisja Europejska, Dyrekcja Generalna ds. Gospodarczych i Finansowych (2010b).

²⁵ Kompleksowa prezentacja proponowanej metodyki i określone na jej podstawie ilościowo wyniki zostaną przedstawione w badaniu „Koszty braku działań na poziomie europejskim” przygotowywanym obecnie na zlecenie Komisji przez London Economics i PWC pod nadzorem technicznym BEPA, które zostanie opublikowane jesienią 2012 r.

potencjał wzrostu gospodarczego, poprzez porównanie ich wyników z wynikami wiodącej znaczącej gospodarki w tym sektorze. Wskaźniki te obejmują wydajność pracy, innowację, wzrostu zatrudnienia i kryteria zrównoważonego rozwoju;

- **znaczenie gospodarcze:** test ten pozwala zbadać to, czy dany sektor ma wystarczające znaczenie pod względem skali gospodarczej, aby mógł istotnie przyczynić się do pobudzenia wzrostu gospodarczego, w przypadku wyeliminowania powodów, dla których jego potencjał nie został dotychczas wykorzystany;
- **czynniki dynamiczne:** celem tego testu jest analiza tego, czy dany sektor zdaje się już wykorzystywać swój ukryty potencjał, w oparciu o czynniki takie jak zdolność tego sektora do tworzenia nowych miejsc pracy i ewentualna zbieżność jego wyników z referencyjnym poziomem wydajności pracy;
- **czynniki dotyczące jednolitego rynku:** test ten ma na celu stwierdzenie, czy istnieją dowody na to, że usprawnienie funkcjonowania jednolitego rynku mogłoby pozwolić zagospodarować dotychczas niewykorzystany potencjał. W ramach tego testu analizuje się kwestie takie jak istnienie rozbieżności pomiędzy poszczególnymi państwami członkowskimi w zakresie przepisów/regulacji, zadowolenie konsumentów, konkurencja (lub jej brak), integracja rynków krajowych (lub jej brak), długotrwały spadek popytu i dotychczasowe inicjatywy polityczne.

Zastosowanie tych czterech testów do 67 sektorów gospodarki (zdefiniowanych w „klasyfikacji działalności gospodarczej we Wspólnotach Europejskich”²⁶), które razem tworzą gospodarkę UE, pozwoliło wyłonić następujące obszary, które zdają się zapewniać największy potencjał wzrostu gospodarczego w przypadku usprawnienia funkcjonowania jednolitego rynku:

- **usługi** (w tym handel detaliczny i hurtowy, usługi dla przedsiębiorstw i budownictwo);
- **usługi finansowe (pośrednictwa finansowego)**
- **transport** (kolejowy, drogowy, lotniczy i morski);
- **gospodarka cyfrowa** (w tym wprowadzanie łączy szerokopasmowych i handlu elektronicznego).

Ponadto Komisja uważa, że za kluczowy rynek w ramach polityki dotyczącej jednolitego rynku należy uznać sektor **energii**, ze względu na jego strategiczną rolę jako sektora świadczącego usługę o zasadniczym znaczeniu na rzecz innych sektorów gospodarki.

Metodyka zastosowana w celu określenia kluczowych obszarów będzie przedmiotem regularnego przeglądu, między innymi w kontekście europejskiego semestru.

2. Wykaz kluczowych aktów ustawodawczych

²⁶ Klasyfikacja NACE, poziom dwucyfrowy

We wszystkich wyżej wymienionych kluczowych obszarach zostały już lub niedługo zostaną przyjęte akty ustawodawcze mające na celu usprawnienie jednolitego rynku. Poniżej zamieszczono wykaz kluczowych aktów ustawodawczych w tych sektorach, tj. aktów, które muszą być właściwie wdrożone, transponowane i egzekwowane, aby zapewnić pełne wykorzystanie potencjału jednolitego rynku do generowania wzrostu gospodarczego w tych sektorach.

Komisja uważa, że konieczne jest podjęcie zarówno przez państwa członkowskie, jak i przez Komisję większych wysiłków i zobowiązań, aby umożliwić w pełni wydajne funkcjonowanie jednolitego rynku. W przypadku każdego aktu ustawodawczego wymienionego poniżej wyjaśniono, w jaki sposób Komisja zamierza współpracować z państwami członkowskimi w celu zapewnienia jego należytego wdrożenia. Tam, gdzie jest to konieczne, Komisja będzie również korzystać ze swoich uprawnień do egzekwowania przestrzegania przepisów w celu zapewnienia pełnego przestrzegania unijnego prawa.

Kluczowy obszar	Akt prawny	Proponowane działanie
Usługi	Dyrektywa 2006/123/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 grudnia 2006 r. w sprawie usług na rynku wewnętrznym	W celu wyeliminowania uchybień we wdrażaniu i stosowaniu dyrektywy w sprawie usług, które określono w komunikacie w sprawie usług, Komisja podejmie działania na kilku frontach, obejmujące m.in. dwustronne spotkania, spotkania poświęcone ocenom wzajemnym w małym gronie państw członkowskich oraz zalecenia skierowane do poszczególnych państw.
	Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/6/WE z dnia 20 lutego 2008 r. zmieniająca dyrektywę 97/67/WE w odniesieniu do pełnego urzeczywistnienia rynku wewnętrznego usług pocztowych Wspólnoty	Dyrektywy w sprawie usług pocztowych nie transponowało jeszcze siedem państw członkowskich (termin transpozycji upływa z końcem 2012 r.). Większość państw członkowskich przedłożyło projekty aktów ustawodawczych do nieformalnej weryfikacji. Aby zapewnić należyte wdrożenie tej dyrektywy, Komisja prowadzi systematyczne kontrole zgodności przyjętych przepisów. Ponadto Europejska Grupa Regulacji Rynku Usług Poczтовых będzie nadal prowadzić wymianę informacji i najlepszych praktyk w kwestiach związanych z wdrażaniem przedmiotowej dyrektywy.
	Dyrektywa 2005/36/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 września 2005 r. w sprawie uznawania kwalifikacji	Komisja będzie nadal prowadzić dyskusje na temat właściwego wdrożenia i praktycznego funkcjonowania tej dyrektywy na forum Grupy Krajowych Koordynatorów, wspierając m.in. wymianę najlepszych praktyk. Grupa Krajowych Koordynatorów będzie nadal monitorować wyniki realizacji dyrektywy, w tym poprzez podejmowanie

	zawodowych	działań następnych w odniesieniu do wyników badania stanu funkcjonowania przedmiotowych regulacji.
	Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/7/UE z dnia 16 lutego 2011 r. w sprawie zwalczania opóźnień w płatnościach w transakcjach handlowych	Komisja zapewnia zwiększony poziom wsparcia państwom gotowym dokonać dobrowolnej transpozycji przed terminem określonym na 16 marca 2013 r. Komisja dwukrotnie wezwała państwa członkowskie do intensyfikacji wysiłków w celu przyjęcia krajowych środków transpozycji. Ponadto utworzono grupę ekspertów ds. opóźnień w płatnościach oraz zainicjowana zostanie kampania informacyjna w całej Unii.
Usługi finansowe (pośrednictwa finansowego)	Wniosek dotyczy dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie warunków podejmowania i prowadzenia działalności przez instytucje kredytowe oraz nadzoru ostrożnościowego nad instytucjami kredytowymi i firmami inwestycyjnymi („dyrektywa w sprawie wymogów kapitałowych”) – COM(2011) 453 z 20.7.2011	Komisja będzie upowszechniać aktywne stosowanie narzędzia informatycznego „Twoje pytanie w sprawie ustawodawstwa”, aby wesprzeć państwa członkowskie w transpozycji tej dyrektywy. W celu ułatwienia transpozycji zorganizowane zostaną spotkania z udziałem państw członkowskich i Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego. Komisja zorganizuje również warsztaty oraz prowadzić będzie systematyczne kontrole zgodności ustawodawstwa.
	Wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych („rozporządzenie w sprawie wymogów kapitałowych”) - COM(2011) 452 z 20.7.2011	Komisja będzie upowszechniać aktywne stosowanie narzędzia informatycznego „Twoje pytanie w sprawie ustawodawstwa”, aby wesprzeć państwa członkowskie w wykonaniu tego rozporządzenia. Zorganizowane zostaną spotkania z udziałem państw członkowskich i Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego poświęcone wykonaniu przedmiotowego rozporządzenia.
	Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 260/2012	W ramach Rady SEPA zorganizowane zostaną warsztaty techniczne. Komisja będzie monitorować uzupełniające działania podejmowane przez państwa członkowskie

	z dnia 14 marca 2012 r. ustanawiające wymogi techniczne i handlowe w odniesieniu do poleceń przelewu i poleceń zapłaty w euro oraz zmieniające rozporządzenie (WE) nr 924/2009 („rozporządzenie w sprawie dat końcowych SEPA”)	(np. kampanie informacyjne) za pośrednictwem Komitetu ds. Płatności oraz poprzez Eurosystem, w ścisłej współpracy z EBC. Kwestie techniczne będą przedmiotem dyskusji z uczestnikami rynku (np. na forum Grupy Ekspertów ds. Rynku Systemów Płatniczych). Przyjmowanie nowych standardów płatniczych przez administracje publiczne będzie co roku analizowane (a wyniki tych analiz będą podawane do publicznej wiadomości w internecie).
	Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/138/WE z dnia 25 listopada 2009 r. w sprawie podejmowania i prowadzenia działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej (Wyłącalność II)	W projekcie „dyrektywy zbiorczej” (wniosek COM(2012) 217 wersja ostateczna z dnia 16 maja 2012 r.) przedłużono termin transpozycji tej dyrektywy do 30 czerwca 2013 r. Komisja opracowuje narzędzie informatyczne służące do monitorowania transpozycji dyrektywy Wyłącalność II przez państwa członkowskie oraz kontrolowania jej późniejszej realizacji. W drugiej połowie 2013 r. odbędzie się seminarium z udziałem państw członkowskich i EUNUiPPE poświęcone transpozycji dyrektywy Wyłącalność II przez państwa członkowskie.
	Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/48/WE z dnia 23 kwietnia 2008 r. w sprawie umów o kredyt konsumencki	Komisja przygotowała wytyczne, które umożliwią państwom członkowskim bardziej zharmonizowane stosowanie technicznych aspektów przedmiotowej dyrektywy. Termin transpozycji dyrektywy upłynął 12 maja 2010 r. i Komisja przeprowadza obecnie systematyczne kontrole transpozycji. Prowadzone jest badanie gospodarczo-prawne, na podstawie którego sporządzone zostanie w 2013 r. sprawozdanie z wdrożenia dyrektywy.
Transport	Dyrektywa 1999/62/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 17 czerwca 1999 r. w sprawie pobierania opłat za użytkowanie niektórych typów	Najważniejsze terminy transpozycji to 2008 i 2013 r. Komisja zwiększy częstotliwość dwustronnych spotkań na wczesnym etapie z państwami członkowskimi, które wdrażają nowe mechanizmy pobierania opłat. W 2013 r. Komisja będzie również współpracować z odpowiednim komitetem przy opracowywaniu wytycznych w celu promowania bardziej spójnego wdrożenia

	infrastruktury przez pojazdy ciężarowe, zmieniona dyrektywą 2006/38/WE z dnia 17 maja 2006 r.	przepisów tej dyrektywy.
	Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2004/52/WE z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie interoperacyjności systemów elektronicznych opłat drogowych we Wspólnocie	Najważniejsze terminy transpozycji to 2006 r. i październik 2012 r. Komitet ds. Opłat Elektronicznych zintensyfikuje swoje prace. Komisja wdroży bardziej rygorystyczne środki z zakresu monitorowania na podstawie art. 258 TFUE oraz art. 7h dyrektywy 1999/62/WE oraz będzie upowszechniać wymianę najlepszych praktyk za pośrednictwem grup ekspertów oraz stron internetowych stworzonych w tym celu.
	Pierwszy pakiet kolejowy: Dyrektywa 2001/12/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 lutego 2001 r. zmieniająca dyrektywę Rady 91/440/EWG w sprawie rozwoju kolei wspólnotowych Dyrektywa 2001/13/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 lutego 2001 r. zmieniająca dyrektywę Rady 95/18/WE w sprawie przyznawania licencji przedsiębiorstwom kolejowym Dyrektywa 2001/14/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 lutego 2001 r. w sprawie alokacji zdolności przepustowej infrastruktury kolejowej i pobierania	Komisja organizować będzie doraźne spotkania ze wszystkimi państwami członkowskimi w celu przekazania wyjaśnień na temat sposobów wdrożenia pierwszego pakietu kolejowego.

	opłat za użytkowanie infrastruktury kolejowej oraz przyznawanie świadectw bezpieczeństwa	
	Wniosek dotyczący dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie utworzenia jednolitego europejskiego obszaru kolejowego (wersja przekształcona) - COM(2010) 475 z 17.9.2010	Komisja, w ramach wsparcia przy transpozycji dyrektywy, przyjmie przepisy wykonawcze zapewniające jednolite stosowanie dyrektywy.
	Czwarty pakiet kolejowy: Wniosek ustawodawczy zmieniający rozporządzenie nr 881/2004 ustanawiające Europejską Agencję Kolejową i zmieniający dyrektywy w sprawie bezpieczeństwa i interoperacyjności kolei pod względem dopuszczenia typu do eksploatacji i certyfikacji przedsiębiorstw kolejowych Wniosek ustawodawczy dotyczący dostępu do rynku kolejowego, oznaczający konieczność odpowiedniego dostosowania dotychczasowych unijnych przepisów w sprawie dostępu do rynku kolejowego	Po przyjęciu wniosków (planowo przed końcem 2012 r.) Komisja planuje przeprowadzenie badania mającego na celu ocenę skuteczności procesu wdrożenia proponowanych środków (ograniczenie kosztu i czasu trwania procesu dopuszczania taboru do eksploatacji, ułatwienie nowym przedsiębiorstwom kolejowym dostępu do rynku). W tym kontekście Komisja zbada również wykonanie zmienionego rozporządzenia 1370/2007. Komisja przeprowadzi w szczególności analizę wpływu na rynek planowanego nowego przepisu mającego na celu wprowadzenie procedur przetargowych przy udzielaniu zamówień publicznych na usługi w sektorze kolei. Komisja zorganizuje warsztaty poświęcone upowszechnianiu wymiany najlepszych praktyk.

	(pierwszy pakiet kolejny i jego późniejsze zmiany) Zmiana rozporządzenia w sprawie zamówień publicznych na usługi (rozporządzenie (WE) 1370/2007)	
	Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/12/WE z dnia 11 marca 2009 r. w sprawie opłat lotniskowych	Komisja przeprowadzi kontrole zgodności w poszczególnych przypadkach i przedstawi w 2013 r. sprawozdanie na temat stanu transpozycji tej dyrektywy w państwach członkowskich.
	Rozporządzenie Komisji (UE) nr 691/2010 z dnia 29 lipca 2010 r. ustanawiające system skuteczności działania dla służb żeglugi powietrznej i funkcji sieciowych oraz zmieniające rozporządzenie (WE) nr 2096/2005 ustanawiające wspólne wymogi dotyczące zapewniania służb żeglugi powietrznej	Komisja przyjmie zalecenie w sprawie wdrożenia planów i celów w zakresie skuteczności działania w czerwcu 2012 r. Monitorowanie, analiza porównawcza oraz przegląd skuteczności działania służb żeglugi powietrznej oraz funkcji sieciowych przeprowadzone zostaną przy wsparciu ze strony niezależnego organu ds. oceny skuteczności działania. Komisja przyjmie w grudniu 2012 r. zalecenie w sprawie monitorowania, zawierającego wytyczne dla państw członkowskich dotyczące ich obowiązków w zakresie monitorowania należytej realizacji planów w zakresie skuteczności działania. Komisja opublikuje w 2013 r. sprawozdanie z realizacji planów i celów w zakresie skuteczności działania. Ogólnounijne cele na drugi okres referencyjny (2015–2019) zostaną określone w 2013 r. Jak przewidziano w rozporządzeniu w sprawie systemu skuteczności działania, na początku 2013 r. Komisja (w ramach procedury komitetowej) dokona zmiany rozporządzenia w sprawie systemu skuteczności działania i rozporządzenia w sprawie opłat w celu objęcia systemem skuteczności działania całego łańcuch „od drzwi do drzwi” (konceptcja „gate-to-gate”), ustalając cele we wszystkich czterech

		kluczowych obszarach działania (przepustowość, oszczędność kosztowa, bezpieczeństwo, środowisko).
	Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/65/UE z dnia 20 października 2010 r. w sprawie formalności sprawozdawczych dla statków wchodzących do lub wychodzących z portów państw członkowskich	Termin transpozycji dyrektywy upływa w dniu 19 maja 2012 r. Komisja będzie intensyfikować współpracę z państwami członkowskimi przez cały okres wdrażania koncepcji krajowego punktu kompleksowej obsługi (proces ten powinien zakończyć się do dnia 1 czerwca 2015 r.). W szczególności grupa ekspertów z państw członkowskich (eMS) wydaje wytyczne w zakresie transpozycji dotyczące koordynacji wdrożenia przepisów oraz szczegółowych kwestii technicznych (systemów informatycznych, procedur). Grupa ta promuje najlepsze praktyki i prezentuje wyniki procesu wdrożenia dyrektywy. Europejska Agencja ds. Bezpieczeństwa na Morzu zapewnia tej grupie pomoc techniczną. Dalsze wsparcie państwom członkowskim zapewniono za pośrednictwem projektu badawczego 7PR (eMar). Wyniki są udostępniane grupie eMS, dzięki czemu państwa członkowskie uzyskują narzędzie pozwalające im przygotować się do wdrożenia przepisów. W ramach opublikowanego w 2012 r. zaproszenia do składania wniosków w ramach TEN-T na listopad 2012 r. zaplanowano realizację projektu pilotażowego w zakresie wprowadzenia krajowych punktów kompleksowej obsługi. W odpowiedzi na zaproszenie zainteresowanie złożeniem wniosku wyraziło konsorcjum 17 państw członkowskich.
	Decyzja Parlamentu Europejskiego i Rady nr 661/2010/UE z dnia 7 lipca 2010 r. w sprawie unijnych wytycznych dotyczących rozwoju transeuropejskiej sieci transportowej (wersja przekształcona)	Europejscy koordynatorzy zapewniają wsparcie państwom członkowskim przy skutecznej i terminowej realizacji projektów priorytetowych. Coroczne konferencje w ramach Dni TEN-T stanowią okazję do wymiany dobrych praktyk (kolejna konferencja planowana jest na jesień 2012 r.).
	Rozporządzenie (WE)	Komitety ds. TEN-T ma przyjąć zarówno

	nr 680/2007 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 czerwca 2007 r. ustanawiające ogólne zasady przyznawania pomocy finansowej Wspólnoty w zakresie transeuropejskich sieci transportowych i energetycznych	roczny, jak i wieloletni program prac określający priorytety w zakresie finansowania. W 2012 i 2013 r. opublikowane zostanie zaproszenie do składania wniosków, a po 2013 r. uruchomione zostanie postępowanie mające na celu wybór projektów na potrzeby opracowania instrumentu „Łącząc Europę”. W tym kontekście Komisja zamierza zorganizować spotkania informacyjne oraz zapewni środki z zakresu monitorowania oraz pomoc w przygotowaniu harmonogramu projektów.
	Inicjatywa w zakresie obligacji projektowych w ramach strategii „Europa 2020”, która doprowadzi do zmiany rozporządzenia (WE) nr 680/2007 (o którym mowa powyżej)	Roczny program prac TEN-T na 2012 r. zostanie zmieniony w III kwartale 2012 r., aby zapewnić środki na instrument gwarancji kredytowych dla projektów TEN-T w celu sfinansowania pilotażowego etapu inicjatywy w zakresie obligacji projektowych. Komisja będzie współpracować z EBI przy doborze i wyłanianiu projektów do realizacji w ramach pilotażowego etapu inicjatywy w zakresie obligacji projektowych. W połowie 2013 r. przeprowadzone zostaną badania na potrzeby sprawozdania z pilotażowego etapu inicjatywy w zakresie obligacji projektowych.
Jednolity rynek cyfrowy	Dyrektywa 2000/31/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 8 czerwca 2000 r. w sprawie niektórych aspektów prawnych handlu elektronicznego	Prowadzona jest wnikliwa ocena transpozycji i wdrożenia dyrektywy (sprawozdanie końcowe w sierpniu 2012 r.). W oparciu o wyniki tego badania Komisja podejmie stosowne działania. Prowadzone będą nadal prace w ramach grupy ekspertów z państw członkowskich ustanowionej na podstawie przedmiotowej dyrektywy, zapewniającej wsparcie przy opracowaniu prawnych i transgranicznych aspektów dostawy towarów i świadczenia usług w trybie on-line.
	Wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i swobodnym przepływem takich	Po przyjęciu tego rozporządzenia Komisja będzie wspierać państwa członkowskie w zapewnianiu należytego wdrożenia i stosowania jego przepisów w poszczególnych państwach.

	danych - COM(2012)11 z 25.1.2012	
	Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/83/UE z dnia 25 października 2011 r. w sprawie praw konsumentów, zmieniająca dyrektywę Rady 93/13/EWG i dyrektywę 1999/44/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz uchylająca dyrektywę Rady 85/577/EWG i dyrektywę 97/7/WE Parlamentu Europejskiego i Rady	Komisja zapewnia zwiększone wsparcie przy transpozycji tej dyrektywy poprzez spotkania z ekspertami z państw członkowskich oraz poprzez opracowywanie wytycznych pomagających organom ds. egzekwowania przepisów w prawidłowym wdrożeniu wymogów informacyjnych określonych w dyrektywie 2011/83/UE w obszarze cyfrowym.
	Wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie wspólnych europejskich przepisów dotyczących sprzedaży, – COM(2011) 635 z 11.10.2011	Po przyjęciu tego rozporządzenia Komisja będzie udzielać wsparcia w celu zapewnienia należytego wdrożenia i stosowania jego przepisów w poszczególnych państwach.
Energetyka	Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/72/WE z dnia 13 lipca 2009 r. dotycząca wspólnych zasad rynku wewnętrznego energii elektrycznej i uchylająca dyrektywę 2003/54/WE (dyrektywa w sprawie energii elektrycznej)	Termin transpozycji dyrektywy upłynął w dniu 3 marca 2011 r. Prowadzona jest wnikliwa analiza dotychczas zgłoszonych środków. 13 państw członkowskich nie dokonało jednak pełnej transpozycji dyrektywy i Komisja podejmuje w związku z tym stosowne działania. Komisja będzie również nadal omawiać kwestie właściwego wdrażania dyrektywy i jej funkcjonowania w praktyce z krajowymi organami, w tym z krajowymi organami regulacji energetyki.
	Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/73/WE z dnia 13 lipca 2009 r. dotycząca wspólnych zasad rynku wewnętrznego	Termin transpozycji dyrektywy upłynął w dniu 3 marca 2011 r. Prowadzona jest wnikliwa analiza zgłoszonych środków. 12 państw członkowskich nie dokonało jednak pełnej transpozycji dyrektywy i Komisja podejmuje w związku z tym stosowne

	gazu ziemnego i uchylająca dyrektywę 2003/55/WE	działania. Komisja będzie również nadal omawiać kwestie właściwego wdrażania dyrektywy i jej funkcjonowania w praktyce z krajowymi organami, w tym z krajowymi organami regulacji energetyki.
	Dyrektywa 2006/32/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 5 kwietnia 2006 r. w sprawie efektywności końcowego wykorzystania energii i usług energetycznych oraz uchylająca dyrektywę Rady 93/76/EWG	Transpozycja dyrektywy została przeprowadzona we wszystkich państwach członkowskich; rozpatrywana jest jednak znaczna liczba skarg, które wskazują na istnienie możliwych problemów z prawidłowym jej wdrożeniem. Wdrożenie dyrektywy jest przedmiotem regularnych dyskusji z państwami członkowskimi, zarówno dwustronnych, jak i prowadzonych w ramach wspólnego działania. Komisja przygotowuje sprawozdanie koncentrujące się na postępach osiągniętych przez państwa członkowskie w realizacji swoich krajowych celów orientacyjnych; poruszone w nim zostaną również jednak szersze kwestie związane z wdrożeniem dyrektywy. Dyrektywa w sprawie efektywności energetycznej, będąca przedmiotem stosownego wniosku, ma na celu doprecyzowanie niektórych przepisów dyrektywy 2006/32/WE, aby ułatwić jej wdrożenie.
	Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/31/UE z dnia 19 maja 2010 r. w sprawie charakterystyki energetycznej budynków (wersja przekształcona)	Terminy transpozycji: 9 lipca 2012 r. i 9 stycznia 2013 r. (zależnie od poszczególnych przepisów). Komisja będzie prowadzić systematyczne kontrole transpozycji dyrektywy z chwilą upływu tych terminów. Pomoc z wdrożeniem dyrektywy będzie świadczona w postaci dokumentów zawierających wytyczne, dwustronnych spotkań z państwami członkowskimi oraz spotkań grup ekspertów.

Środki proponowane przez Komisję Europejską na podstawie Aktu o jednolitym rynku I, które Parlament i Rada zobowiązały się traktować priorytetowo, oraz w przypadku których Komisja zapewnić będzie zwiększone wsparcie przy ich transpozycji lub wdrażaniu:

1. Wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie europejskich funduszy venture capital, 7.12.2011 (COM(2011) 860 wersja ostateczna 2011/0417 (COD)
2. Wniosek dotyczący dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającej dyrektywę 2005/36/WE w sprawie uznawania kwalifikacji zawodowych i rozporządzenie w sprawie współpracy administracyjnej za pośrednictwem systemu wymiany informacji na rynku wewnętrznym, 19.12.2011 COM(2011) 883 wersja ostateczna 2011/0435 (COD)
3. Wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady wprowadzającego wzmocnioną współpracę w dziedzinie tworzenia jednolitego systemu ochrony patentowej, 13.4.2011 COM(2011) 215 wersja ostateczna 2011/0093 (COD)
4. Wniosek dotyczący dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie alternatywnych metod rozstrzygania sporów konsumenckich oraz zmieniającej rozporządzenie (WE) nr 2006/2004 i dyrektywę 2009/22/WE (dyrektywa w sprawie ADR w sporach konsumenckich), 29.11.2011 COM(2011) 793 wersja ostateczna 2011/0373 (COD) Wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie internetowego systemu rozstrzygania sporów konsumenckich (rozporządzenie w sprawie ODR w sporach konsumenckich), 29.11.2011 COM (2011) 794 wersja ostateczna 2011/0374 (COD)
5. Wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie normalizacji europejskiej oraz zmiany dyrektyw Rady 89/686/EWG i 93/15/EWG oraz dyrektyw 94/9/WE, 94/25/WE, 95/16/WE, 97/23/WE, 98/34/WE, 2004/22/WE, 2007/23/WE, 2009/105/WE i 2009/23/WE Parlamentu Europejskiego i Rady, 1.6.2011 COM(2011) 315 wersja ostateczna 2011/0150 (COD)
6. Wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającego instrument „Łącząc Europę”, 19.10.2011 COM(2011) 665 wersja ostateczna 2011/0302 (COD) Wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie wytycznych dotyczących transeuropejskiej infrastruktury energetycznej i uchylającego decyzję nr 1364/2006/WE, 19.10.2011 COM(2011) 658 wersja ostateczna – 2011/0300 (COD) Wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie unijnych wytycznych dotyczących rozwoju transeuropejskiej sieci transportowej,

19.10.2011 COM(2011) 650 wersja ostateczna – 2011/0294 (COD)	
Wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie wytycznych dotyczących transeuropejskich sieci telekomunikacyjnych i uchylającego decyzję nr 1336/97/WE, 19.10.2011 COM(2011) 657 wersja ostateczna – 2011/0299 (COD)	
7.	Wniosek dotyczący rozporządzenia w sprawie identyfikacji elektronicznej i usług zaufania na potrzeby transakcji elektronicznych na rynku wewnętrznym, COM(2012)238 z 4.6.2012
8.	Wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie europejskich funduszy na rzecz przedsiębiorczości społecznej, 7.12.2011 COM(2011) 862 wersja ostateczna 2011/0418 (COD)
9.	Wniosek dotyczący dyrektywy Rady zmieniającej dyrektywę 2003/96/WE w sprawie restrukturyzacji wspólnotowych przepisów ramowych dotyczących opodatkowania produktów energetycznych i energii elektrycznej, 13.4.2011 COM(2011) 169 wersja ostateczna 2011/0092 (CNS)
10.	Wniosek dotyczący dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie egzekwowania dyrektywy 96/71/WE dotyczącej delegowania pracowników w ramach świadczenia usług, Bruksela, 21.3.2012 COM(2012) 131 wersja ostateczna 2012/0061 (COD) Wniosek dotyczący rozporządzenia Rady w sprawie wykonywania prawa do podejmowania działań zbiorowych w kontekście swobody przedsiębiorczości i swobody świadczenia usług, 21.3.2012 COM(2012) 130 wersja ostateczna 2012/0064 (APP)
11.	Wniosek dotyczący dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie rocznych sprawozdań finansowych, skonsolidowanych sprawozdań finansowych i powiązanych sprawozdań niektórych rodzajów jednostek, 25.10.2011 COM(2011) 684 wersja ostateczna 2011/0308 (COD)
12.	Wniosek dotyczący dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie zamówień publicznych, 20.12.2011 COM(2011) 896 wersja ostateczna 2011/0438 (COD)